

[Ministerens for offentlige arbejder.]

ordentlig stor betydning for dansk erhvervs- liv, at hele vort trafikapparat følger med i den udvikling, som må foregå, når vi er inde i så stærk en udvikling på bilismens område, som vi har været i de senere år. Men når man ikke får mere end halvdelen af de penge, man skal bruge, er det givet, at man må prøve at lægge det sådan til rette, at man løser de opgaver, der nu skal løses først og fremmest. Så kan man sige som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft: ja men det er kun 3½ mill. kr. to år i træk; men anlægget koster 161 mill. kr. — og det kommer til at koste mere, for det er med 1961-priser — og det tidspunkt kommer, hvor man har lavet detailprojekteringen, og hvor man skal gå i gang med arbejdet, og selv om det skal vare ca. 6 år, så kan vi trygt regne med, da de 161 mill. kr. i alle tilfælde bliver til 180, at det alligevel er 30 mill. kr. om året, der skal gå ind på den konto, som vi skal fordele over hele landet, med de midler, vi har til rådighed. Det kan jo ikke hjælpe noget, at man bare gennemfører en detailprojektering; man må også bag ved dette have den tanke, at selve projektet skal gennemføres, ellers er der ingen mening i tingene.

Derfor ligger det altså på det økonomiske område vanskeligt, men det mener jeg endda, jeg ville kunne finde en løsning på, hvis ikke der var et andet spørgsmål, som er meget mere væsentligt i denne sag. Det er jo nemlig sådan, at under den bestående lovgivning, som vi bygger på i dag, skulle dette arbejde udføres som et arbejde, kommunerne og amtsrådet deroppe stod som bygherre for, efter de love, vi har for vejfondstilsbud. Måske skulle de selv betale 15 pct., måske skulle de betale 10 pct.; det er noget, vi i henhold til loven har adgang til at forhandle om. I alle tilfælde skulle de selv have vedligeholdelsesudgifterne i fremtiden. Det er altså den lovgivning, vi bygger på i dag, men midt under denne sags behandling er det så på foranledning af bl. a. repræsentanter for venstre og det konservative folkeparti, at jeg har taget hele vejlovgivningen op til revision. Det foregår på den måde, at udvalget, der er nedsat, behandler hele dette spørgsmål, og jeg vil finde det urigtigt, om jeg midt under en sådan lovrevision går hen og giver tilsagn

om et projekt til 170-180 mill. kr., fordi folkettinget med rette bagefter kunne sige til mig, at det var dog mærkeligt, når man nu stod over for en lovgivning, hvorefter folkettinget i fremtiden skulle bestemme tingene, når det drejede sig om sådanne store opgaver, at jeg så, lige umiddelbart før man gennemfører en sådan lov, går hen og gennemfører dette store projekt. Det kunne udlægges sådan — jeg tænker ikke, at de ærede medlemmer fra Ålborg vil udlægge det sådan, men det kunne fra mange andre sider udlægges sådan — at jeg havde særlig forkærlighed for dette projekt og for dette område; og mange andre steder, hvor der er store projekter, man gerne vil i gang med, kunne man med en vis ret sige: hør, kunne vi ikke have fået chancen også og være blevet hjulpet igennem, inden det blev folkettinget, der skulle træffe afgørelsen? Jeg har gerne villet sige det så udførligt, for at man skulle forstå, at det, der ligger bag hele denne sag, er en ærlig vilje til at gøre, hvad der er muligt for at få gennemført hele dette projekt så hurtigt som muligt.

Når det ærede medlem hr. Peter Kristensen (Ålborg) spørger mig, om jeg kan give ham en positiv udtalelse om, at dette projekt bliver gennemført, kan jeg svare, at hvis det stod til mig alene, så skulle det gennemføres så hurtigt, det overhovedet kan gøres, men jeg er nødt til at tage det forbehold, at sagen skal behandles her i folkettinget, og så bliver det folketingets sag dels at tage op til behandling om det skal være en tunnel eller en anden fast forbindelse, dels om projektet skal gennemføres på nuværende tidspunkt, eller om der er andre opgaver, der har en mere hastende karakter. Det bliver folketingets sag at tage stilling hertil, og derfor ligger sagen som den gør. Men jeg vil gerne understrege, at fra min side er der den bedste vilje til at få løst problemet ved Ålborg så hurtigt som muligt, fordi jeg mener, det haster. Jeg mener, det er nødvendigt at gøre noget ved det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Chr. Mad- sen): Jeg vil aldeles ikke bestride den højt-ærede ministers gode vilje med hensyn til vej- og broforbindelser i Nordjylland. Jeg tror også, det er rigtigt, når den højtærede minister siger, at der i Nordjylland er ydet